

Сиз - нусрат берилган, ҳақни топган, фатҳ
берилган умматсиз



Сиз - нусрат берилган, ҳақни топган, фатҳ берилган умматсиз

Мўминларга эслатма

12:33 / 11 ноябрь 740

هُنَّعُ هَلَلَا يَضَرَّ نَابُوثَ نَع
هُيَلَعُ هَلَلَا يَلَّصَّ يَبُّنَلَا نَع
لَأَزَتْ أَل «: لَأَقَمَّ لَسَو
قَحْلَا يَلَعُ يَتَّمُ أْنَمُ هَفِيئَاط
نَمُّ هُرُّضَي أَل نَيْرَهَاظ
رَمَأَي تَأَي يَّتَحُ ، مُهَلُّذَخَي
وَبَأَوُّ يذِمُّرَّتَلَا هَأَوْر . «هَلَلَا

مِلْسُ مَوْ دُوَادٍ

Савбон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Умматимдан бир тоифа ҳақда устун бўлган ҳолларида бардавом бўладилар. Уларни хорламоқчи бўлганлар Аллоҳнинг амри келгунча уларга зарар етказа олмаслар»**, дедилар».

Термизий, Абу Довуд ва Муслим ривоят қилганлар.

Шарҳ: Дунё қанча ўзгарса ҳам, одамлар қанча бузилса ҳам, барибир мусулмон умматидан бир тоифа Қиёмат қойим бўлгунча ҳақда собит туради. Уларга бошқаларнинг душманлик қилиши, уларни хорлаши ёки бошқа чора-тадбирлари зарар етказа олмайди. Ўшалардан бири Имом Маҳдий розияллоҳу анҳу бўладилар.

يَسِيْعُ لَزْنَيْ فِ «مِلْسُ مَوْ دَا
هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَّصَ مَيْرَمُ نُبَا
مُهْرِي مَأَلُوقِي فِ ، مَلَّسَو
، أَلُ : لُوقِي فِ ، أَنْ لَلَّصَ لَاعَت
، أَرْمُ أِضْعَبُ يَلَّعُ مَكَّضْعَبُ نَا
«مُأَلَا هِدَه هَلَلَاة مَرَكَّت

Имом Муслим:

«Ийсо ибн Марям соллаллоҳу алайҳи васаллам тушганида уларнинг амири: **«Келинг, бизга намоз ўқиб беринг»**, дейди. Шунда у зот: **«Йўқ.**

Сизлар бир-бирингизга амирсизлар. Бу - Аллоҳнинг ушбу умматга қилган икромидир», дейди», деб зиёда қилган.

Шарҳ: Мусулмонларнинг ўша пайтдаги амира Имом Маҳдий розияллоҳу анҳу бўладилар. Охирзамонда Ийсо алайҳиссалом тушсалар ҳам, ўзларига топширилган ишларни қилсалар ҳам, мусулмонларга намоз ўқиб бериш учун имом бўлмас эканлар, чунки ўша вақтда ҳам мусулмонларнинг орасидан бу ишга салоҳиятлилар бўлар экан.

هُنَّ عُلَّالٌ يَضُرُّهُنَّ لَدُنَّ عُنَّ
هُنَّ عُلَّالٌ يَصِيَّبُنَّ لَدُنَّ
نُورُوصُنَّ مُمْكُنًا «: لَأَقَمَّ لَسَو
مُكَلُّ حُوتُفَمَّ وَنُوبِي صُمَّ
مُكُنَّمْ كَلِّ ذَكَرْدَأُ نَمَف
رُمُ أَيُّلٍ وَهُنَّ لَدُنَّ قَتَّيْلَف
نَعَّ هُنَّ يَلُّ وَفُورَعُمُّ لَاب
يَلَّ عَبَدَّكَ نَمَّ وَرَكُّنُمُّ لَأ
نَمُّ هَدَّعُقَمُّ أَوْبَتَّيْلَفُ أَدِّمَعَّتُمُّ
رَأُنُّ لَأ.»

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «Сизлар - нусрат берилган, ҳақни топган, фатҳ берилган умматсиз. Сизлардан ким ўша кунга етишса, амри маъруф, наҳйи мункар қилсин. Ким менга нисбатан қасддан ёлғон тўқиса, дўзахдаги жойига тайёрланаверсин».

Шарҳ: Муслмон уммати ичида ҳақда бардавом бўлган тоифага Аллоҳ таоло доимий равишда нусрат беради, уларнинг ишлари тўғри бўлади, ҳидоятдаги имомлар билан бирга бўлганлари учун Аллоҳ таоло уларга фатҳу нусрат ҳам беради. Охирзамонда ўша ҳолга етишган банда амри маъруф ва наҳйи мункар билан машғул бўлиши керак, аммо зинҳор-базинҳор Пайғамбар алайҳиссаломнинг номларидан ёлғон тўқиб гапирмаслиги керак.

هُلِّلَا يَضَرَّ رَءْيِي رَهْ يَبَا نَع
هُلِّلَا يَلَّصَّ يَبِّنَلَا نَع هُنَع
نَاكَ إِذَا: لَأَقَمَّ لَسَوِ هِيَلَع
مُكُؤَاي نَعْ أَوْ مُكَرَايْخُ مُكُؤَاْرَمُ
يَرُوشُ مُكُروْمُ أَوْ، مُكَءَاخَ مُس
رِيْخِ ضُرَّأَلَا رَهْ ظَف، مُكَنَّيْب
نَاكَ إِذَاو، إِهِنُّطَبُ نَمُ مُكَل
مُكُؤَاي نَعْ أَوْ، مُكَرَارِشُ مُكُؤَاْرَمُ
يَلَّإِ مُكُروْمُ أَوْ، مُكَءَاَلْخُب

ضُرَّأَلَا نَطَبَفْ، مُكِّئِئِاسِن أَمْهَأَوْر. «أَهْرَهَظْ نَمْ مُكَلْ رِيَخ يِذِمَّرْتَلَا

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: **«Яхшиларингиз амир бўлса, бойларингиз сахий бўлса, ишларингиз ўзаро машварат бўлса, сизлар учун ернинг усти унинг остидан яхшидир.**

Ёмонларингиз амир бўлса, бойларингиз бахил бўлса, ишларингиз хотинларингиз қўлига ўтса, сизлар учун ернинг ости унинг устидан яхшидир».

Иккисини Термизий ривоят қилган.

Шарҳ: Бундан мусулмон умматида яхши сифатларга эга бўлган кишиларнинг ишбоши бўлишига, бойларнинг сахий бўлишига, ишни машварат асосида олиб боришга аҳамият бериш зарурлиги келиб чиқади.

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан